Parasha 33 Torah

Tredje Mosebok /Leviticus / Vayikra

[Kapittel 26](#)
[Kapittel 27](#)

Kapittel 26

1 3 Hvis dere følger Mine lover (chokkim) og tar dere i vare og holder Mine bud (mitzvåt),
4 da skal Jeg gi dere regn i rette tid. Jorden skal gi sin grøde, og trærne på marken skal gi sin
frukt. 5 For dere skal tresketiden vare helt til vinhøsten, og vinhøsten skal vare helt til
såtiden. Dere skal få ete deres brød og mettes. Dere skal bo trygt i deres land.

2 6 Jeg vil gi fred i landet, og dere kan legge dere til hvile uten at noen skremmer dere. Jeg vil
drive de stygge villdyrene bort fra landet, og sverdet skal ikke fare gjennom deres land.
7 Dere skal jage deres fiender på flukt, og rett foran deres ansikt skal de falle for sverdet.
8 Fem av dere skal jage hundre, og hundre av dere skal jage ti tusen på flukt. Rett foran
deres ansikt skal deres fiender falle for sverdet.

9 For Jeg vil vende Mitt ansikt til dere og gjøre dere fruktbare, gjøre dere tallrike og
stadfeste Min pakt med dere. 3 10 Dere skal spise av den gamle avlingen helt til dere må
bære den ut for å få plass til den nye. 11 Jeg vil sette Mitt tabernakel midt iblant dere, og
Min sjel skal ikke ha avsky for dere. 12 Jeg vil vandre midt blant dere, og Jeg skal være deres
Elåhim, og dere skal være Mitt folk. 13 Jeg er YHVH deres Elåhim, som førte dere ut av
landet Mitsrajim, så dere ikke skulle være deres slaver. Båndene på deres åk har Jeg brutt i
stykker og latt dere gå rakrygget.

14 Men hvis dere ikke lyder Meg og ikke gjør etter alle disse budene (mitzvåt), 15 og hvis dere
forkaster Mine lover (chokkim), eller deres sjel avskyr Mine dommer (mishpaitm), så dere
ikke gjør etter alle Mine bud (mitzvåt), men bryter Min pakt (b'rit), 16 da skal Jeg gjøre dette
med dere: Jeg vil la angst komme over dere, tærende sykdom og feber, så øynene slokner
og sjelen tynes ut. Forgjeves skal dere så deres såkorn, for det etes opp av deres fiender.
17 Jeg vil vende Mitt ansikt imot dere, og dere skal bli slått av deres fiender. De som hater
dere, skal herske over dere, og dere skal flykte selv når ingen forfølger dere.

18 Hvis dere likevel ikke lyder Meg etter alt dette, da vil Jeg tukte dere syv ganger mer for
deres synder. 19 Jeg vil bryte i stykker stoltheten over deres egen styrke. Himmelen over
dere gjør Jeg som jern og jorden under dere som bronse. 20 Forgjeves skal dere øde deres
kraft, for deres land skal ikke gi sin grøde, og trærne i landet skal ikke gi sin frukt.

21 Hvis dere stadig går Meg imot og ikke er villige til å lyde Meg, da skal Jeg legge syv ganger
flere plager på dere for deres synder. 22 Jeg skal sende ville dyr inn blant dere, og de skal
røve fra dere barna deres, ødelegge buskapen deres og gjøre dere få. Og landeveiene skal
legges øde hos dere.

[23] Hvis dere ikke ved alt dette lar dere tukte av Meg, men stadig går Meg imot, [24] da skal Jeg, ja, Jeg skal gå dere imot, og Jeg skal slå dere syv ganger mer for deres synder. [25] Jeg skal føre sverd imot dere, et sverd som skal utføre hevnen for pakten. Når dere er samlet i deres byer, skal Jeg sende pest iblant dere. Og dere skal bli overgitt i fiendens hånd. [26] Når Jeg ødelegger brødforsyningen, skal ti kvinner bake brød for dere i én ovn, og de skal hente brødet tilbake til dere etter vekt, og dere skal ete det uten å bli mette.

[27] Hvis dere etter alt dette ikke lyder Meg, men stadig går Meg imot, [28] da skal Jeg gå dere imot i harme. Og Jeg, ja, Jeg skal tukte dere syv ganger mer for deres synder. [29] Dere kommer til å ete kjøttet av deres sønner, og kjøttet av deres døtre må dere ete. [30] Jeg skal ødelegge deres offerhauger, hogge ned deres røkelsesaltere, og de døde hos dere skal Jeg kaste på de døde. Og Min sjel skal ha avsky for dere. [31] Jeg skal legge deres byer i ruiner og legge deres helligdommer øde. Og Jeg vil ikke kjenne deres velbehagelige dufter. [32] Jeg skal legge landet øde, så deres fiender som bor der skal forskrekkes over det. [33] Jeg skal spre dere blant hedningefolkene og komme etter dere med draget sverd. Deres land skal bli øde, og deres byer skal bli ruiner. [34] Da skal landet nyte sine sabbater så lenge det ligger øde og dere er i fiendenes land. Landet skal hvile og nyte sine sabbater. [35] Så lenge det ligger øde, skal det hvile, siden det ikke fikk hvile på deres sabbater, da dere bodde der. [36] Den av dere som blir tilbake, skal Jeg gi frykt i hjertet, der i deres fienders land. Selv lyden av raslende løv skal drive dem på flukt. De skal flykte som når en flykter fra sverdet, og de skal falle, enda ingen forfølger dem. [37] De skal snuble over hverandre, slik en kan snuble for sverdets egg, enda ingen forfølger dem. Dere skal ikke klare å bli stående for deres fienders ansikt. [38] Dere skal gå fortapt blant hedningefolkene, og deres fienders land skal fortære dere.

[39] De av dere som blir tilbake, skal råtne i sine egne misgjerninger der i deres fienders land. Også på grunn av sine fedres misgjerninger, som henger ved dem, skal de råtne bort. [40] Men dersom de bekjenner sine misgjerninger og sine fedres misgjerninger, sammen med den utroskap de har vist Meg, og bekjenner at de også har stått Meg imot – [41] derfor sto også Jeg dem imot og førte dem inn i deres fienders land – slik at deres uomskårne hjerter blir ydmyket og de erkjenner sin skyld, [42] da skal Jeg minnes Min pakt med Ja'akåv, og Min pakt med Jitzchak, og Min pakt med Avraham skal Jeg minnes. Også landet skal Jeg minnes. [43] Men først skal landet ligge forlatt av dem, og det skal få nyte sine sabbater mens det ligger øde uten dem. De skal erkjenne sin skyld, fordi, ja fordi de forkastet Mine dommer, og deres sjel hadde avsky for Mine lover. [44] Men til tross for alt dette, mens de er der i sine fienders land, skal Jeg ikke forkaste dem og ikke ha avsky for dem, så Jeg gjør ende på dem og bryter Min pakt med dem. For Jeg er YHVH deres Elåhim. [45] Men for deres skyld skal Jeg minnes pakten med deres forfedre, som Jeg førte ut av landet Mitsrajim rett foran øynene på hedningefolkene, for at Jeg skulle være deres Elåhim. Jeg er YHVH.»

[46] Dette er de ordningene, de dommene og de lovene som YHVH fastsatte mellom seg selv og Israels barn på Sinaifjellet, ved Måshes hånd.

Til toppen

Kapittel 27

4 1 YHVH talte til Måshe og sa: 2 «Tal til Israels barn og si til dem: Når en mann avlegger et
særlig løfte og innvier mennesker til YHVH slik de verdsettes, 3 skal du fastsette verdien på
hankjønn mellom tjue og seksti år til femti sekel sølv, etter helligdommens sekel. 4 Hvis det
er hunkjønn, skal du sette verdien til tretti sekel. 5 Mellom fem og tjue år skal du sette
verdien for hankjønn til tjue sekel, og for hunkjønn skal du sette verdien til ti sekel.
6 Mellom en måned og fem år, skal du sette verdien for hankjønn til fem sekel sølv, og for
hunkjønn skal du sette verdien til tre sekel sølv. 7 Over seksti år, hvis det er hankjønn, skal
du sette verdien til femten sekel, og for hunkjønn ti sekel. 8 Men hvis noen er for fattig til å
betale verdien du har fastsatt, da skal han framstille seg for presten, og presten skal
fastsette verdien på ham. Ut fra hvor mye han som avla løftet, har råd til, skal presten
fastsette verdien på ham.

9 Når det gjelder et dyr som en kan komme fram med som offergave til YHVH, da skal alt det
som blir gitt til YHVH, være hellig. 10 Han skal ikke skifte det eller bytte ut et godt med et
dårlig eller et dårlig med et godt. Hvis han likevel skulle bytte ut et dyr med et annet, da
skal både det og dyret det ble byttet ut med, være hellig. 11 Hvis det er et urent dyr som de
ikke kommer fram med som offergave til YHVH, da skal han stille dyret fram for ansiktet til
presten. 12 Presten skal fastsette verdien på det, enten det er godt eller dårlig. Den verdien
som du, presten, fastsetter, skal det ha. 13 Men hvis han selv noen gang skulle ønske å løse
det ut, da skal han legge til en femtedel av den verdien du har fastsatt.

14 Når en mann helliger sitt hus, så det skal være hellig for YHVH, da skal presten fastsette
verdien på det, enten det er godt eller dårlig. Slik presten fastsetter verdien på det, skal den
stå fast. 15 Hvis den som helliget det, ønsker å løse ut huset sitt, da skal han legge til en
femtedel av den summen som var verdien du fastsatte for det. Så skal det være hans.

5 16 Hvis en mann eier et jordstykke og helliger en del av det til YHVH, da skal du fastsette
verdien på det ut fra hvor mye såkorn som trengs til det. En homer såkorn av bygg skal
settes til femti sekel sølv. 17 Hvis det er fra jubelåret han helliger jordstykket sitt, skal den
verdien stå fast.

18 Men hvis det er etter jubelåret (jåvel) han helliger jordstykket sitt, da skal presten regne
ut for ham hvilken sum han skal betale, ut fra hvor mange år som er igjen til jubelåret. Slik
skal verdien du har fastsatt, reduseres. 19 Hvis den som helliger jordstykket, noen gang
skulle ønske å løse det ut, da må han legge til en femtedel av den summen som var verdien
du fastsatte for det. Så skal det tilhøre ham. 20 Men hvis han ikke ønsker å løse ut
jordstykket, eller hvis han har solgt jordstykket til en annen mann, da kan det ikke løses ut
mer. 21 Men når jordstykket frigis i jubelåret, skal det være hellig for YHVH, som et
jordstykke som er lyst i bann. Det skal være prestens eiendom.

6 22 Hvis en mann har kjøpt et jordstykke og helliger det til YHVH, når det ikke er fra hans
egen arveeiendom, 23 da skal presten regne ut for ham hvilken sum han skal betale, ut fra
verdien du har satt, som skal gjelde fram til jubelåret. Samme dag skal han betale den

verdien du har fastsatt. Det skal være helliget YHVH. [24] I jubelåret skal jordstykket gis tilbake til ham det ble kjøpt fra, til den som hadde det som en arveeiendom i landet.

[25] Alt du verdsetter, skal være ut fra helligdommens sekel: tjue gera for hver sekel.

[26] Men det førstefødte av buskapen, som er YHVHs førstefødte, det skal ikke noe menneske hellige; enten det er storfe eller småfe, så tilhører det YHVH. [27] Hvis det er et urent dyr, skal han løse det ut for den verdien du fastsetter, og legge til en femtedel. Hvis det ikke blir løst ut, skal det selges for den verdien du har fastsatt. [28] Men ikke noe av det som er lyst i bann av det et menneske vil lyse i bann for YHVH av alt det han har, enten det er mennesker eller dyr eller et jordstykke av hans eiendom, skal selges eller løses ut. Alt som er lyst i bann, er høyhellig for YHVH. 7[29] Ingen som er bannlyst, som er lyst i bann av menneskene, skal løses ut, men han skal sannelig dø.

[30] All tienden i landet, enten det er av jordens grøde eller trærnes frukt, tilhører YHVH. Den er hellig for YHVH. [31] Hvis en mann noen gang skulle ønske å løse ut noe av tienden sin, så skal han legge til en femtedel.

Maftir[32] All tienden av storfeet og småfeet, ja, en tiendedel av alt som vandrer under hyrdens stav, skal en tiendedel være hellig for YHVH. [33] En skal ikke se etter om det er godt eller dårlig, og ikke bytte det ut. Hvis noen likevel skulle bytte det ut, skal både det og dyret det ble byttet med, være hellig. Det skal ikke løses ut.»

[34] Dette er de budene for Israels barn som YHVH bød Måshe på Sinaifjellet.

Til toppen